

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal
uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk
beschermd. Zonder toestemming
van de uitgever mogen ze op geen
enkele wijze worden verspreid.
De uitgever is niet verantwoordelijk
voor de inhoud van de advertenties.
Lezersbrieven moeten naam en adres
vermelden. De redactie behoudt zich
het recht teksten in te korten of te
weigeren.

OPGEPIKT

ALLE PAARDEN HEBBEN AAN DE WEDSTRIJD DEELGENOMEN

DE BOODSCHAP VAN GOD *(vervolg)*

Luc VERSTEYLEN
ik liet hem
mijn zware bronzen kelk voelen
krijg ik die ?
moest hij meteen weten
nee zei ik
maar ik wil er straks wel
een verhaal over doen
o dat vond hij best leuk
& nam hij meteen plaats
met zijn evenoude neefje
naast zich

ik vroeg hem
waaraan "eerste communie"
hem deed denken
"champagne" riep hij meteen

hoe kreeg ik hem
tot andere gedachten
die meer verband hadden

met het laatste avondmaal ?

ik deed hem dus toch maar
mijn gewone verhaal :
"er is ooit eens
een man geweest..."

zijn neefje luisterde geboeid
maar de communicant zelf
keek af & toe
van mijn verhaal weg
of luisterde hij toch
zonder mij daarbij aan te kijken ?

toen ik verder verhaalde :
"toen heeft hij brood genomen..."
& ik de schaal met brood opdroeg
riep hij ineens luidop :
krijg ik dat ?
ik zei : wil jij dat ?
ja riep hij al even gretig als gelovig

"zalig zijt gij
die genodigd zijt
tot de maaltijd des heren"

hij & zijn neefje
keken mij bij die woorden
zo ingetogen aan
alsof ik jesus zelf was

ik gaf het brood
aan zijn beide meters
(een van de twee
was de grootmoeder
die mij gebeld had)
& die deelden het
met de beide jongens
die opschrokken
toen iedereen rondom
gelukwensend
in de handen klapte

aan de wijn nipte
onze gevierde even
maar hoe gewijd ook :
hij moest er niets van hebben

vies vond hij hem
maar erg was dat niet :
moest het echt wel
een eerste communie
"onder de twee gedaanten" zijn ?
nee hé ?

toen ik beide jongens
de eindzegen gaf
geschiedde het mooiste :

toen ik hun zintuigen zegende
& begon met te zeggen :
" ik zegen uw ogen
opdat ge er veel mensen
graag mee zou mogen zien..."
voegde hij spontaan ineens
de daad bij het woord
omhelsde zijn neefje
& zoende hem
zo lief als hij maar kon

weer klapte iedereen in de handen
had het jongetje dan toch
de boodschap van god begrepen?

WOORDEN ONTVREEMDEN

LAND *(zde vervolg)*

Bart MESOTTEN

Melk en honing

Ook enkele *Spreuken* prijzen de
zoetheid en de aangename smaak
van honing:

'Mijn zoon, eet honing, dat is goed
voor je, zoete honing streelt de
tong. Zie wijsheid als de honing
voor je leven.' (Spr. 24,13-14)

'Een vriendelijke uitspraak is een
korf vol honing, zoekt voor de ziel
en gezond voor het lichaam.' (Spr.
16,24)

Maar overdaad schaadt, zelfs voor
de heerlijkste spijzen:
'Overmatig honing eten is niet
goed, overmatig eer zoeken al
evenmin.' (Spr. 25,27) (Wordt ver-
volgd)

Honing als een geneesmiddel

Saul was aan het hoofd van zijn
leger aan 't vechten tegen de Filis-
tijnen. Hij wilde zoveel mogelijk
vijanden doden. Om geen kostbare
tijd te verliezen, had hij het uit-
drukkelijk bevel gegeven dat de
soldaten niets mochten eten vóór
de avond. Maar dat verbod was niet
doorgedrongen tot zijn zoon Jona-
tan die samen met zijn wapendra-
ger hevig had gevochten: hij was
erg vermoeid en zijn ogen hadden
hun glans verloren. In het gezels-
chap van de andere soldaten 'kwa-
men ze in een dichtbegroeid
gebied waar veel bijennesten
waren, die dropen van de honing.
Maar zelfs toen waagde niemand
het zijn hand uit te steken om uit
die nesten, die werkelijk boordevol

honing zaten, iets te eten te halen,
zo bang waren ze voor de vervloe-
king. Jonatan had echter niet
gehoord dat zijn vader de soldaten
een eed had opgelegd. Hij doopte
de punt van zijn stok in een hon-
ingraat en bracht de honing naar
zijn mond. Meteen stonden zijn
ogen weer helder. Een van de solda-
ten sprak hem aan en zei: "Uw
vader heeft ons dringend bezwo-
ren om vandaag niet te eten, ook al
hebben we nog zo'n honger."
"Mijn vader stort het land in het
ongeluk," zei Jonatan. "Kijk toch
hoe helder mijn ogen weer staan
nu ik wat van die honing heb
geproefd. Als de soldaten vandaag
wel hadden gegeten van de buit die
ze op de vijanden hebben veroverd,
hadden ze een veel grotere over-
winning op de Filistijnen kunnen
behalen!" (1 Sam 14,25-30)

Later komt het Saul ter orde dat
Jonatan toch iets gegeten had vóór

de avond. Hij wilde Jonatan
doden. Maar de soldaten hebben
zich daartegen, met goed gevolg,
verzet.

'Out of the strong came forth sweetness'

Uit de geschiedenis van de oer-
krachtige Simson heeft o.m. een
Amerikaanse honingverkoper
een reclamekreet gepuurd. Op
zekere dag stormde een brullende
leeuw op Simson af. Hij greep de
leeuw, en met zijn blote handen
verscheurde hij hem, alsof het een
geitenbokje was.

Later liep hij langs dezelfde weg
naar Timra, de plek waar hij zou
gaan trouwen. Het kadaver van de
leeuw lag er nog. Er had zich een
zwerm bijen in genesteld en er zat
honing in. Hij haalde de honing
eruit en at ervan.

(Wordt vervolgd)

Zondagsgebed bij Allerheiligen

God van ons leven,
wij danken U voor al uw heiligen, die ons zijn voorgegaan:

voor profeten en apostelen
en voor de vrouwen die getuigden,

voor hen die geschiedenis maakten
en voor allen die in de schaduw bleven,

voor wie gebeden hebben in stilte
en voor wie luidkeels riepen om gerechtigheid,

voor wie hun leven gaven om U te dienen
en voor wie bezweken zijn onder een ondraaglijk kruis,

voor de vurige getuigen en de sterke strijders,
voor de stille hoorders en de zwijgende doeners,

voor bezielende mensen die anders geloofden dan wij
en voor al die anderen die uw zaak behartigden
zonder uw naam te kennen,

voor onze ouders, onze grootouders,
voor allen die er in ons leven waren,
ons een teken gaven of ons een weg gewezen hebben,

voor alle heiligen van vandaag, waarvan Gij en Gij alleen de namen kent.

Wij danken U voor wat Gij hun gegeven hebt
en voor wat Gij door hen geeft aan ons.

Help ons, in hun spoor,
tot het einde toe uw weg te gaan, uw heil te zoeken, uw naam te eren.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Nu hoeft je er niet meer aan te twijfelen: daar is de winter:

SIMON EN JULIEN

KOMEN MET DE WINTERAANGEKRUEN...

Meer nog:

**ALS SIMON EN JUDAS HENENGAAN,
DAN KOMT DE WINTERAAN.**

En een goede raad:

**NA SIMON IS HET KOUD,
ZORG DUS BIJTIJDS VOOR HOUT.**

En nog een dagspreuk:

**ALS SIMON EN SINT-JUDAS KOMEN,
BEGINT MEN 'T WINTERVUUR TE SCHROMEN.**

En 't is nu echt niet meer tegen te houden:

**SIMON EN JUDAS MET HUN TWEE
BRENGEN MEESTAL OOK SNEEUW MEE.**

De kans dat er echt een sneeuwvacht over de velden valt, is natuurlijk
erg gering, al kan het in deze tijd van het jaar toch wel behoorlijk onaan-
genaam worden:

**SIMON EN JUDAS ZAL MEN EREN,
DAN KAN HET HERFSTWEER ONS NIET DEREN,
BRENGEN ZE WIND NOCH REGENVLAGEN MEE,
DAN STELT CECILIA (22/11) ZE ALLEBEI TEVREE.**